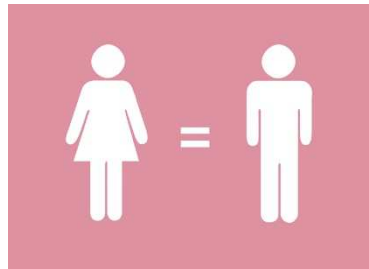

CELEBRACIÓN EN OS COTOS

27-28 de xuño do 2026

XII SEMANA DO TEMPO ORDINARIO A

Os COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA,
E SEMPRE SEMENTANDO PAZ

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *nº 4 Amigos nas penas e na festa amigos*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

Vivimos nunha sociedade e nunha parroquia na que se dan moitos xestos de acollida. Hoxe seguro que xa acollemos con nós a algún dos veciños emigrantes que viven lonxe, e que de cando en vez volven a esta terra.

Hoxe seguro que nesta parroquia non queremos deixar de lado a quen o ten máis difícil, e dá igual que sexa unha persoa que vive soa, ou alguén que está enfermo, ou alguén que ten problemas económicos.

Cando vivimos así, cando acollemos, cando camiñamos na parroquia cos brazos abertos, estamos acollendo ao mesmo Xesús. Así o di o evanxeo de hoxe: cando acollemos aos demais aínda que non sexa para nada máis que darlle un vaso de auga é ao mesmo Xesús a quen acollemos. Agora estamos a celebralo.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante *A vida dinos que vale a pena compartir con todas as persoas que acollen, que teñen tempo para os demais, tempo para visitar a un enfermo, tempo para compartir na igrexa como parroquia.*

Monitor/a

✓ Comprometémonos con Xesús a vivir dende a actitude da acollida, intentando poñernos sempre no lugar dos demais?

SI, COMPROMETÉMONOS

✓ Comprometémonos con Xesús a esforzarnos por dar unha man a quen hoxe está cargando algunha cruz na vida?

SI, COMPROMETÉMONOS

✓ Comprometémonos con Xesús a vivir a fe sentindo a súa presenza nos máis necesitados e esquecidos?

SI, COMPROMETÉMONOS

Celebrante: *Deus Pai agarimoso ten piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón, e de todos eses homes, mulleres, nenos e nenas que sofren en Venezuela a dureza dun terremoto que se leva a vida. A todos o Señor confiamos nos concede o seu perdón e nos acolle e leva á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración confiando nas mans de Deus Pai as nosas preocupacións e os nosos medos. Acordámonos das xentes de Venezuela.*

(silenzo)

Celebrante:

Deus, Noso Pai, co teu espírito de adopción fixéchesnos fillos da luz.

Non permitas que os egoísmos e as comodidades nos alonxen de Ti, e do teu Fillo Xesús, sempre presente nos máis pequenos e necesitados.

Pedímoscho polo mesmo Xesucristo, Noso Señor.
Amén

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *As Palabras de Xesús no Evanxeo de hoxe son para nós un motivo de esixencia na responsabilidade que temos con respecto a Deus e aos demais. Pois o camiñar da fe require camiñar na vida asemellándonos a Xesús. Escoitemos.*

Leccionario I A páx 215 **2 Re 4,8-16**

LECTURA

LECTURA DO SEGUNDO LIBRO DOS REIS

Un día que pasaba Eliseo por Xunam, unha muller rica porfioulle que quedase a xantar. Desde aquela, cada vez que pasaba por alí, detíñase a comer. A muller díxolle ao seu home:

- "Escoita, eu sei que ese home de Deus, que pasa sempre por aquí, é un santo varón. Podíámoslle preparar arriba no faiado un cuarto pequeno, cunha cama, unha mesa, unha cadeira e un candeeiro, para que poida descansar, cando pase por onda nós".

Un día que Eliseo pasaba por alí, retirouse ao cuarto e durmiu nel. Pero Eliseo insistiu:

- "Que se pode facer por ela?".

Guehazí dixo:

- "Unha cousa: ela non ten fillos, e o seu home é vello".

Entón dixo Eliseo:

- "Chama por ela".

El chamouna, e ela presentouse onda a porta. Eliseo anuncioulle:

- "O ano que vén, por estas datas, terás un fillo no colo".

Palabra do Señor

Escoita ao Señor

SALMO

(en pé) *Leccionario I A pág 216 Mt 10,37-42 EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela díxolle Xesús aos seus apóstolos:

- Quen ama a seu pai ou a súa nai máis que a min, non é digno de min. E quen ame a seu fillo ou a súa filla máis que a min non é digno de min. E quen non carga coa súa cruz e me segue, non é digno de min. Quen trate de conservar a vida, perderaa; pero quen a dea por min, ese conservaraa.

Quen vos recibe a vós, recíbeme a min; e quen me recibe a min, recibe ao que me mandou. Quen recibe a un profeta por ser profeta, terá recompensa de profeta; quen recibe a un xusto por ser xusto, terá recompensa de xusto. E quen dea de beber a un destes pequenos, anque soamente sexa un vaso de auga fresca, por ser discípulo meu, asegúrovos que non perderá a súa recompensa.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio
para acoller a palabra no corazón

Para pensar e ler a xeito de homilía

Xesús, que nos ensina hoxe?

** Ensina que seguir o evanxeo esixe coherencia, esixe radicalidade. O evanxeo non acomoda, ao contrario, acarrexo cruz, acarrexo traballo, dificultade, facéndose imprescindible aprezalo e darlle vida cos feitos das nosas mans. E todo esforzo vale a pena.*

Este evanxeo tamén fala da gratificación de facer as cousas ben. A recompensa de quen se atreve a dar vida.

Hoxe agradecemos esa vida e esa fe compartida aquí.

PROFESIÓN DA FE

Celebrante *Neste encontro parroquial, sabendo Pai que Ti sempre estás á nosa beira, queremos ser acolledores na nosa comunidade, en Os Cotos, con toda a Igrexa e con toda a humanidade. Dicimos:*

♪ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Monitor/a:

Cremos en Deus, Pai e Nai que nos creou á súa imaxe, que nos ama a todas as persoas tendo aos máis pequenos e necesitados coma os seus preferidos?

♪ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Cremos en Xesús, que quixo compartir a nosa vida, que o fixo sentíndose irmán con todos, e que con palabras e feitos nos convida a atopalo nos demais?

♪ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Cremos no Espírito de Deus, que nos dá forzas para facer e sentirnos unha comunidade na que todos somos importantes e necesarios?

♪ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

Cremos na Igrexa, comunidade que anuncia o amor que proclama o perdón e que camiña enfortecida polo exemplo de tantos homes e mulleres que viven acollendo aos demais, e así acollemos a Xesús?

♪ ***Creo, Señor, pero aumenta a miña fe***

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Oremos a Deus Pai, que nos quere ben, se achega a nós e convídanos a que o fagamos mellor cos demais. Oremos dicindo:*

Señor, acóllenos contigo

Monitor/a:

✓ Pedimos pola igrexa para que supere as tentacións de marxinar, e medre acollendo nos demais ao mesmo Xesús. Oremos

✓ Pedimos polas persoas que se adican a traballar polos máis desfavorecidos e empobrecidos da nosa sociedade, para que sigan dándonos exemplo. Oremos

✓ Pedimos polos pais e nais para que axuden a medrar aos seus fillos dende as actitudes de acollida, igualdade e respecto a todo e a todos. Oremos

✓ Pedimos por nós para que non calemos ante as violencias nas que malviven tantas persoas. Poñamos todos esforzos para a paz. Oremos

✓ E pedimos polas persoas que sofren en Venezuela por culpa dun terremoto que se levou moitas vidas. Oremos

Celebrante: *Grazas Señor por estar á nosa beira escoitándonos e acolléndonos. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén.*

3.- OS SIGNOS DA COMUNIÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Dirixámonos agora ao Deus que é Pai, deixémonos encher do seu amar, e con Xesús anunciémolo como aquel que nos chama e nos quere acolléndonos coma os seus fillos e fillas*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *As nosas mans, tendidas uns para os outros, expresan a nosa vontade de rachar todas as fronteiras, tamén as do Atlántico con Venezuela. Coma irmáns, con todos os homes e mulleres doídos pola vida, dámonos unha aperta de paz. Compartindo e acolléndonos agora coma irmáns damos valor á paz.*

nº 38

Que medre a paz na nosa terra

COMUÑÓN

Celebrante: *Na nosa celebración da fe compartimos coma comunidade, porque, ou somos acolledores, ou non somos crentes con Xesús.*

Benaventurados todos nós convidados a compartir este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 **nº 58 Acharte presente na vida**

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, dámosche as grazas por todas as persoas que no camiño da nosa vida nos din con palabras e feitos que acoller e esforzarse pola vida dos demais vale a pena. Grazas por todas as persoas nas que atopamos a Xesús, e seguen loitando por liberar das súas cruces aos demais en vez de cargarllas ás costas. Todo cho agradecemos a Ti que vives e reinas con nós por sempre eternamente. Amén

Con Xesús queremos acoller ás persoas sen poñerlle prezo as súas vidas, porque todas as vidas valen a pena

porque vivir non consiste en cargarlle cruces aos demais

porque a recompensa da vida é ser coherentes no camiño de facer crible o evanxeo facendo ben sen esperar nada a cambio.

“Aínda que non sexa nada máis que un vaso de auga, non quedará sen recompensa”

Palabras de Xesús no evanxeo de hoxe.

Avísase das misas (ver folla do mes), e avisar que o martes 14 de xullo é a excursión para os nenos de catequese. Hai que dicirlllo aos párrocos ou catequistas

***Que teñamos un bo día, unha boa semana, e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén
Podémonos ir en paz. Deámoslle grazas a Deus***